ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑ ΟΠΛΑ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. ('Ιδ. Ὑπ.). Στὸ γερμανικὸ περιοδικὸ «Σπῆγκελ» δημοσιεύθηκε τὸ ἀκόλουθο ἄρθρο:

Μέχρι τὸν 6΄ παγκόσμιο πόλεμο, ἴσχυε ἡ ἀρχὴ τῆς βασικῆς διαφορᾶς τῶν δύο φύλων! Οἱ μὲν γυναῖκες ἀνέτρεφαν τοὺς χειριστὲς τῶν κανονιῶν, οἱ δὲ ἄντρες χρησιμοποιοῦσαν ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ σκοπό.

Μετὰ τὴ γαλλικὴ ἐπανάσταση, ἡ πατριωτικὴ ὁρμή, ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεση γιὰ κάτι «πραγματικὰ καλό», ἄγγιζε τὸ ἴδιο ἄντρες καὶ γυναῖκες.

Κι' ἐνῶ στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας, οἱ ἄστες φεμινίστριες πανηγύριζαν για τὰ κατορθώματα τοῦ φύλου τους στὸ μέχρι τότε αὐστηρὰ ἀνδρικὸ παιγνίδι τοῦ πολέμου, γυναῖκες σὰν τὴν Ρόζα Λουξεμπουργκ καὶ τὴν Κλάρα Τσέτκιν' ἔκαναν πλατειὲς καμπάνιες ἐναντίον τῆς στράτευσης τῶν γυναικῶν. Τὸ 1915, τὸ παγκόσμιο συνέδριο γυναικῶν στὴ Βέρνη, κάλεσε τὶς γυναῖκες ὅλων τῶν κρατῶν, ποὺ εἶχαν βγεῖ στὸν πόλεμο νὰ παλέψουν γιὰ τὴν εἰρήνη.

Κι' ἔτσι, στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ γερμανικοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου, ἄρχισαν οἱ γυναῖκες νὰ διαμορφώνονται σὲ μιὰ τελείως καινούργια ἱστορικὴ διάσταση. Σύμφωνα μὲ τὴν ἰδέα τοῦ Μάρξ ἀπὸ τὴν κομμούνα τῶν Παρισίων, γιὰ τὸν ὁπλισμὸ ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ κυβέρνηση τῶν Σοβιέτ τοῦ Λένιν ἕξη μῆνες πρὶν τὴν λήξη τοῦ πολέμου, ἔκανε γιὰ γυναῖκες καὶ ἄνδρες ὑποχρεωτικὴ τὴν στρατιωτικὴ ἐκπαίδευση.

Κ' ἔτσι, εἰδικὰ γυναικεῖα τάγματα, πολεμοῦσαν μὲ σκοπὸ νὰ προτρέπουν τοὺς ἄντρες νὰ «ὁδηγήσουν στὴ νίκη», ἐνῶ γυναικεῖες ὁμάδες σαμποτάζ δύλευαν πίσω ἀπὸ τὶς γραμμὲς τῶν Γερμανῶν. Μιὰ ἀπὸ τὶς γυναῖκες αὐτές, ἡ Σόνια Κοσμοντεμγιάνσκαγια, 18 ἐτῶν, συνελήφθη καὶ κρεμάστηκε ἀπὸ τοὺς Γερμανούς.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ Β΄ παγκοσμίου πολέμου, μπῆκαν καὶ οἱ Γερμανίδες στὸ χορό. Πενταπόσιες, τοποθετήθηκαν στὰ μέσα μεταβιβάσεων γιὰ νὰν ἀπαλλάξουν τοὺς ἄντρες γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ σταλοῦν στὸ μέτωπο. Ἄλλες 100.000 χιλιάδες ἐπρόκειτο νὰ ὑπηρετήσουν μὲ τὸν ἴδιο σκοπό, ὅμως ἡ ἥττα χάλασε τὰ σχέδια τοῦ Λούντερνταρφ.

Παρ' ὅλο ποὺ οἱ γυναῖκες ἦταν ἁπλῶς «ἀντικαταστάτριες τῶν ἀνδρῶνν», ὅπως σημειώνει ἡ ἱστορικὸς Οὔρσουλα φὸν Γκέρσντορφ, τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτέλεσε μιὰ εἰρωνεία στὴν ἱστορία, γιατὶ συγχρόνως προχώρουσε ἡ γυναικεία χειραφέτηση.

Μιὰ ἀνάλογη εἰρωνεία μπορεῖ κανεὶς νὰ παρατηρήσει εἰς τὴν ἐξέλιξη τῆς ναζιστικῆς ἰδεολογίας. Ἐνῶ ὁ Χίτλερ καθόριζε γιὰ τὴ γυναῖκα τὰ γνωστὰ «Τρία Κ», ἐκκλησία, κουζίνα, παιδιά, στὴν πράξη ἀκολούθησε μιὰ τελείως διαφορετική.

Μὲ συνοδεία ἀπίθανους καὶ γκροτέσκους ἰδεολογικοὺς συνδυασμούς, ἡ Γερμανίδα χρίσθηκε συναγωνίστρια τοῦ ἄντρα καὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Χίτλερ εἶχε καταλάβει τὴν μισὴ Εὐρώπη, Γερμανίδες γραφεῖς, τηλεφραφίτριες καὶ μὲ πολλὲς ἄλλες εἰδικότητες γραφείου, κατέφθαναν στὶς κατεχόμενες χῶρες.

Δὲν ἄργησαν νὰ ἐκδηλωθοῦν οἱ ἀντιδράσεις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, μὲ τὴ μορφὴ χυδαίων παρατηρήσεων. «Στρώματα τῶν ἀξιωματικῶν» «κυνηγετικὲς πόρνες» ἢ εὐγενέστερα «κυνηγετικὲς κουκλίτσες», ἦταν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς χαρακτηρισμοὺς ποὺ κυκλοφοροῦσαν γιὰ τὶς στρατιώτινες τοῦ Χίτλερ.

Ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ σὲ λόγο του διακήρυξε ὅτι «δὲν ὑπάρχει ἐδῶ διασκέδαση. Αὐτὲς εἶναι οἱ κόρες μας, οἱ ἀδελφὲς τῶν ΕΣ—ΕΣ, καὶ οἱ αὐριανὲς γυναῖκες». Οἱ γυναῖκες ἀποκλείονταν ἀπὸ τὶς βραδυνὲς συγκεντρώσεις καὶ μετὰ ἀπὸ αὐστηρὴ καταμέτρηση, τὶς ἔστελναν γιὰ ὕπνο.

Μέχρι τὴν τελευταία στιγμὴ προσπάθησε ὁ Χίτλερ νὰ διατηρήσει πρὸς τὰ ἔξω τὴν εἰκόνα τῆς «σεμνῆς Γερμανίδας» ποὺ δὲν τὴν ἔστελναν στὸ μέτωπο ὅπως οἱ Σοβιετικοί.

Οἱ Σοβιετικὲς γυναῖκες ἀντίθετα μὲ τὶς Γερμανίδες, ὁδηγοῦσαν τάνκς καὶ χειριζόντουσαν ὅπλα. Ἡ λαχαγὸς Λουντμίλλα Πουλιτσένκοβα, σκότωσε μόνη της σὲ μάχη 309 στρατιῶτες τοῦ Χίτλερ. Τρία βομβαρδιστικὰ τὴν ἡμέρα, ὁδηγοῦμενα ἀπὸ γυναῖκες ἀπειλοῦσαν ἀπὸ ψηλὰ τοὺς Γερμανούς. Κι' ἔτσι λίγο πρὶν τὴν ὁριστικὴ κατάρρευση τοῦ Τρίτου Ράϊχ, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1945 ὁ Χίτλερ ἀπεφάνθη: «Εἴτε κορίτσια, εἴτε γυναῖκες ὅλοι πρέπει νὰ πολεμήσουν» Τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ πολέμου ἡ ἀναλογία στὴ Βέρμαχτ ἦταν 20 ἄντρες πρὸς μία γυναίκα.

Σήμερα πολλὲς χῶρες τῆς Δύσης καὶ τῆς Ἀνατολῆς, χρησιμοποιοῦν στὸ στρατό τους γυναῖκες γιὰ διαφόρους λόγους. Στρατιωτίνες σὲ ἴση βάση γιὰ νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς ἄντρες, γιὰ βοηθητικοὺς σκοπούς. Ποιὰ εἶναι τελικὰ ἡ θέση τῶν ἴδιων τῶν γυναικῶν; Ἀπὸ τὴ μιὰ ἡ στράτευση λειτουργεῖ γιὰ πολλὲς σὰν ἔμπρακτη ἀπόδειξη τῶν ἴσων ἱκανοτήτων. Ἄλλες καταγγέλλουν ὅτι ὁ στρατὸς θὰ σημάνει γιὸ τὶς γυναῖκες ἰσοπέδωση καὶ ἀντιγραφὴ τοῦ ἀντρικοῦ ἐξουσιαστικοῦ καὶ ἐπιθετικοῦ προτύπου.

ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΙ ΤΟΙΧΟΥ
ΜΟΚΕΤΕΣ - ΔΑΠΕΔΑ
Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΝΤΕΚΟΡΑΤΕΡ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 36
ΤΗΛ. 279 - 744

Δώστε χαρὰ στὸ παιδί χαρίστε "Ἕνα Ποδήλατο" ἀπὸ τὴ μεγάλη μας "Ἔκθεση"
Ποδήλατα Μοτοποδήλατα
ΑΔΕΛΦΟΙ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 55 (ΑΡΑΤΟΥ) Τηλ. 274-743

Γυναικεῖα Φορέματα Ποιότητος
MARIE
ΝΙΚΟΛ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 67 · ΤΗΛ. 224-075

«ΠΑΝΙΣΧΥΡΟΣ»
Δ. ΖΥΓΟΥΡΑΚΗΣ
ὑποκαμισα-γραβατές
ξενοκουμπα-μπτζαμες
Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 76-ΤΗΛ. 270-242
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 301-ΤΗΛ. 223-982
ΠΑΤΡΑΙ

who is who for men
ΑΜΕΡΙΚΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 25 ΤΗΛ. 361 0251
ΑΘΗΝΑΙ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 125 - ΤΗΛ 222-125 - ΠΑΤΡΑΙ

ΤΟ ΝΕΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΜΑΔΡΙΤΗ — «Ἡ Ἰσπανία συγκροτεῖται σὲ Κράτος κοινωνικοῦ καὶ δημοκρατικοῦ δικαίου τοῦ ὁποίου ἀνώτατες ἀρχὲς εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἰσότητα καὶ ὁ πολιτικὸς πλουραλισμός». Τὸ πρῶτο ἄρθρο τοῦ προοιμίου, συνοψίζει τὸ πνεῦμα τοῦ νέου Συντάγματος, ποὺ υἱοθέτησαν οἱ Ἰσπανοὶ στὸ δημοψήφισμα ποὺ ἔγινε. Ἡ ψήφιση τοῦ νέου Συντάγματος σημαδεύει τὴν τελικὴ φάση τῆς μετάβασης ἀπὸ τὴ δικτατορία στὴ δημοκρατία — μετάβαση ποὺ κράτησε τρία χρόνια, ἀπὸ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ Χουὰν Κάρλος.

Ἡ ἔγκριση τοῦ νέου Συντάγματος. σημαίνει καὶ ἐπίσημα πιὰ τὸ θάψιμο τῆς τελευταίας δικτατορίας τοῦ δυτικοῦ κόσμου. «Ἡ Ἰσπανία εἶναι διαφορετική», εἶναι πιὰ ἕνα σλόγκαν ξεπερασμένο. Ὁ ἱσπανικὸς λαός ἐπιθυμεῖ, ἀντίθετα, νὰ ἐπιταχύνει τὴν ἐνσωμάτωσή του μὲ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη.

Εἶναι, ὅμως ἀπαραίτητη μιὰ διευκρίνιση: Ἡ Ἰσπανία δὲν προποποιεῖ τὸ Σύνταγμά της, ἀλλὰ υἱοθετεῖ ἕνα ἐντελῶς καινούργιο, γιατὶ μέχρι σήμερα, δὲν εἶχε Σύνταγμα. Ὁ φρανκισμὸς τὸ εἶχε καταργήσει, ἀντικαθιστώντας το μὲ τοὺς «ἑπτὰ θεμελιώδεις νόμους του», ποὺ ποτὲ δὲν πῆραν τὸν χαρακτῆρα γραπτοῦ Συντάγματος.

Τέσσερα μεγάλα ζητήματα ἀποτελοῦν τὸν σκελετὸ τοῦ νέου ἱσπανικοῦ συντάγματος: ἡ λαϊκὴ κυριαρχία, οἱ ἀτομικὲς ἐλευθερίες, ὁ διαχωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἡ αὐτονομία ὁρισμένων περιοχῶν. Τὰ δύο τελευταῖα ζητήματα ἀποτέλεσαν στὸ διάστημα τῶν τελευταίων μηνῶν, ἀντικείμενα σφοδρότατης πολεμικῆς καὶ διαμάχης.

Μὲ τὸ νέο Σύνταγμα, ἡ Ἰσπανία συγκροτεῖται σὲ κράτος κοινωνικοῦ καὶ δημοκρατικοῦ δικαίου. Ὁ «ἀρχηγὸς τοῦ κράτους, ποὺ ἐκπροσωποῦσε τὴν κυριαρχία», ἀνήκει στὸ παρελθόν. Ἡ κυριαρχία προέρχεται «ἀπὸ τὸν λαό, ἀπ' ὅπου πηγάζουν ὅλες οἱ ἐξουσίες τοῦ Κράτους». Ἡ «παραδοσιακὴ καὶ καθολικὴ μοναρχία», παραχωρεῖ πιὰ τὴ θέση της στὴν «κοινοβουλευτικὴ μοναρχία». Καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα, τέλος ποὺ κάτω ἀπὸ τὸ φρανκικὸ καθεστὼς ἦταν παράνομα, γίνονται τώρα «θεμελιώδη ὄργανα τῆς πολιτικῆς συμμετοχῆς».

Σαφανταένα ἄρθρα εἶναι ἀφιερωμένα στὸν τομέα τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ἐλευθερία τῆς γνώμης καὶ καταλήγοντας ἀπὸ δικαίωμα τοῦ διαζυγίου καὶ τῶν ἀμβλώσεων, περνώντας ἀπὸ τὴν ἐλευθερία τῆς ἐκφράσεως, τοῦ συνέρχεσθαι, τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μὲ τὸ νέο σύνταγμα, ἀκόμα, καταργεῖται καὶ ἡ ποινὴ θανάτου.

Τὸ δικαίωμα τοῦ διαζυγίου καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνακινοῦν στὴν Ἰσπανία ἕνα πολὺ λεπτὸ θέμα: τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Τὰ Κορτὲς ἔπρεπε νὰ διαλέξουν ἀνάμεσα στὴ διατήρηση τῶν ὑπαρχόντων στενῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν δύο θεσμῶν, τὴν ὁλοκληρωτικὴ ρήξη καὶ τὸν διαχωρισμό... Προτίμησαν αὐτὴ τὴν τρίτη λύση.

«Οἱ δημόσιες ἀρχές», ἀναφέρει τὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Συντάγματος, «θὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψη τους τὶς θρησκευτικὲς πεποιθήσεις τῆς ἱσπανικῆς κοινωνίας καὶ θὰ διατηρήσουν, κατὰ συνέπεια, τὶς σχέσεις συνεργασίας μὲ τὴν καθολικὴ ἐκκλησία, καθὼς καὶ μὲ τὰ ἄλλα δόγματα».

Ἀλλά, τὸ πιὸ ἀκανθώδες σημεῖο τοῦ νέου Συντάγματος, εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἀναγνώριση τῆς αὐτονομίας ὁρισμένων περιοχῶν. Οἱ νομοθέτες χειρίστηκαν τὸ θέμα μὲ σύνεση καὶ προσοχή: ἀν καὶ παρέλειψαν ἐντελῶς τὴν ἀρχὴ τῆς «ἀναπόσπαστης ἑνότητας τῶν ἀτόμων καὶ τῶν περιοχῶν τῆς Ἰσπανίας», δὲν προχώρησαν μὲχρι τὸ σημεῖο νὰ υἱοθετήσουν τὴ γερμανικοῦ τύπου ὁμοσπονδία, ποὺ ἀπαιτοῦν τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἐθνικιστικὰ τοπικὰ κόμματα. Ὁ δρόμος ποὺ διέλεξαν, ἀκολουθεῖ περισσότερο τὸ παράδειγμα τῆς Ἰταλίας: «Ἡ ἑνότης τοῦ ἱσπανικοῦ κράτους εἶναι ἀδιάρρηκτη. Ὁ νόμος, ὅμως, ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα τῆς αὐτονομίας τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων καὶ περιοχῶν».

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ περιοχές, στὶς ὁποίες ἔχει ἤδη παραχωρηθεῖ προσωρινὴ αὐτονομία, θὰ πρέπει νὰ ὑποβάλουν, μέχρι τὶς 22 Δεκεμβρίου τὰ ὁριστικὰ καταστατικά τους στὴ Συνταγματικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Κορτὲς, πρὸς μελέτη.

Τὸ Ἱσπανικὸ Σύνταγμα, ἔχει πολλὰ κοινὰ σημεῖα μὲ τὰ συντάγματα ποὺ ἰσχύουν σὲ πολλὲς δυτικοευρωπαϊκὲς χώρες καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὸ Σύνταγμα τῆς Γαλλίας: Βασισμένο στὴ Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, θέτει τὴν κυβέρνηση ὑπεύθυνη ἀπέναντι στὴ Βουλή, καθορίζει τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου στὰ 18 χρόνια καὶ ἐγγυᾶται τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὴν ἐλευθερία τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀντίθετα ἀπὸ τὸ γαλλικό, τὸ νέο Σύνταγμα τῆς Ἰσπανίας, παραχωρεῖ περισσότερα δικαιώματα στὴ Βουλή, παρὰ στὸν ἀρχηγό τοῦ κράτους. Καθορίζει ἀκόμα τὴν ἀναλογικὴ σὰν ἐκλογικὸ νόμο.

Σεβόμενο τὴν ὑπάρχουσα οἰκονομικὴ τάξη, εὐνοώντας ὅμως τὴν εὐρύτερη συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν στὴν πολιτικὴ ζωή, ἀπορρίπτοντας τὸ σύστημα τῆς ὁμοσπονδίας, καταργώντας ὅμως, τὶς ἀρχὲς ἑνὸς ἀπόλυτου συγκεντρωτισμοῦ, τὸ Ἱσπανικὸ Σύνταγμα ἀντιπροσωπεύει ἕνα ἀρκετὰ εὐέλικτο πλαίσιο, ποὺ ἐπιτρέπει ὅλες τὶς διακυμάνσεις τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ζωῆς.

Χωρὶς νὰ ἀνοίγει τὸν δρόμο πρὸς τὸν σοσιαλισμό, ὅπως κάνει π.χ. τὸ Σύνταγμα τῆς Πορτογαλίας. δὲν κλείνει τὴν πόρτα σὲ μιὰ ἐνδεχόμενη σοσιαλδημοκρατία, μ' ἄλλα λόγια, μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα, δὲν ἀποκλείει τὴν ἄνοδο στὴν ἐξουσία τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Ἱσπανίας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΝΕΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ τῶν ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ ἀνακοινώνεται ὅτι, στὶς 28 Δεκεμβρίου 1978 θὰ κυκλοφορήσει μία νέα κοινὴ σειρὰ γραμματοσήμων μὲ τίτλο «ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ». Ἡ σειρὰ αὐτή, θὰ ἀποτελεῖται ἀντίστοιχα, ἀπὸ τὶς ἀκόλουθες ἀξίες καὶ ποσότητες.

Κλάσεις δραχμῶν 7—11—13, τεμάχια 15.000.000— 7.500.000— 1. 500. 000.

Γιὰ τεχνικοὺς λόγους, δὲν θὰ ἐκδοθοῦν φάκελοι πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας καὶ δὲν θὰ σταλεῖ ἡ σειρὰ τῶν γραμματοσήμων αὐτῶν στοὺς μονίμους συνδρομητές, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ τὴν προμηθευτοῦν ἀπὸ ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τῆς Χώρας.

BONNH:
ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΡΑΦΙΚΟΤΕΡΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΟΝΙΑΣ

Ἡ μικρὴ πόλη ποὺ ἔγινε μετὰ τὸν Β΄ παγκόσμιο πόλεμο, ἡ πρωτεύουσα μιᾶς μεγάλης χώρας.

ΒΟΝΝΗ. Οἱ ἀρχιεπίσκοποι τῆς Κολωνίας, εἶχαν ἐπὶ 500 χρόνια τὴν ἕδρα τους στὴν Βόννη. Ὕστερα στὰ 1794, ἡ πόλη καταλήφθηκε ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα μαζὶ μὲ ὁλόκληρη τὴ Γερμανία, γιὰ νὰ παραδοθεῖ στοὺς Πρώσους μετὰ τὴν ἧττα του στὸ Βατερλὼ.

Στὸν αἰῶνα ποὺ ἀκολούθησε, οἱ προύχοντες τῆς πόλεως προσπάθησαν νὰ διατηρήσουν τὸ ρομαντικὸ χαρακτήρα της. Παραδείγματος χάρη, ἔκαναν τὸ πᾶν γιὰ ν' ἀποθαρρύνουν τὴ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Ἀντιθέτως ἡ Βόννη ἔγινε κέντρο παραθερισμοῦ τῶν πλουσίων κατοίκων τῆς γειτονικῆς Κολωνίας.

Ἔτσι. στὰ 1914, τοὐλάχιστον 200 ἑκατομμυριοῦχοι ζοῦσαν σ' αὐτὴ τὴ μικρὴ πόλη τοῦ Ρήνου, ὅπου ξεφύτρωναν διαρκῶς καινουργεῖς ἐπαύλεις.

Ἀκόμα καὶ σήμερα ἡ Βόννη ἔχει ἐλάχιστα ἐργοστάσια, ἀλλὰ καὶ στὶς ἐπαύλεις της καὶ τὰ ἀρχοντικά της δὲν ζοῦν πιὰ οἱ ἑκατομμυριοῦχοι τῆς Κολωνίας. Ἔχουν καταληφθεῖ ἀπὸ τοὺς διπλωμάτες τῶν διαφόρων χωρῶν.

Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸ μέγαρο, εἶναι τώρα τμῆμα τοῦ πανεπιστημίου τῆς πόλεως ποὺ ἐπεκτάθηκε πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις κι' ἀπορρόφησε τὶς μικρὲς πόλεις Μπῶνελ καὶ Μπάντ Γκόντσεμπουργκ, μαζὶ μὲ πολλὰ χωριά. Στὴ Βόννη ζοῦν σήμερα καὶ ἐργάζονται 300.000 κάτοικοι.

Ἡ Μπὸν ἔγινε διεθνῶς γνωστὴ στὰ 1949 μετὰ τὴν ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν γιὰ ἐνοποίηση τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τὴ δημιουργία τῆς Ὁμοσπονδιακῆς ἢ Δυτικῆς Γερμανίας. Οἱ ἡγέτες αὐτοῦ τοῦ νέου Δυτικοῦ κράτους εἶχαν ἕνα πρόβλημα. δηλαδή, χρειάζονταν μιὰ προσωρινὴ πρωτεύουσα, ὄχι ἀρκετὰ μεγάλη, γιὰ νὰ μὴ ἐπισκιάσει τὸ Βερολῖνο, ποὺ εἶχε γιὸ πρωτεύουσα ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία καὶ ποὺ κατεχόταν καὶ κατέχεται ἀπὸ τοὺς Συμμάχους κατὰ τὸ ἥμισυ, οὔτε ἀρκετὰ μικρή, ἔτσι ὥστε νὸ μπορεῖ ν' ἀνταποκριθεῖ στὶς ἀνάγκες τοῦ νέου κράτους. Καὶ διάλεξαν τὴ Μπόν.

Στὰ τριάντα χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ τότε, ἡ παραπετάμια προσωρινὴ πρωτεύουσα τῆς Γερμανίας ἄλλαξε ὄψη.

Νέα μεγαλοπρεπῆ κτίρια ὑψώθηκαν κοντὰ στὶς ὄχθες τοῦ Ρήνου γιὰ νὰ στεγάσουν τὶς δυὸ Βουλὲς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τὴν Καγκελλαρία καὶ ἄλλες κυβερνητικὲς καὶ διοικητικὲς ὑπηρεσίες.

Ἐπαγγελματικὲς ὀργανώσεις, τὸ Ἐμπορικὸ Ἐπιμελητήριο καὶ ἄλλοι ὀργανισμοὶ μετέφεραν ἐπίσης τὴν ἕδρα τους στὴν Μπόν.

Ὅπως εἶναι φυσικό. οἱ μισοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως, εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἐργάζονται στοὺς διάφορους ὀργανισμούς, στὶς ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ στὶς βιομηχανίες. Καὶ καθὼς ὁ ρόλος τῆς Μπὸν ἦταν προσωρινός, ἀντιμετώπισε σοβαρὰ πολεοδομικὰ οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα, ποὺ ἔμεναν ἄλυτα, γιατὶ ὅλοι ἤλπιζαν κάποτε στὴν ἑνοποίηση τῆς Γερμανίας. Ἄρχισαν νὰ ἀντιμετωπίζονται σοβαρὰ μόνον ἀπὸ τὸ 1969, ὅταν φάνηκε, ὅτι αὐτὴ ἡ «προσωρινότητα» γινόταν μόνιμη.

Ἔτσι ἡ ἀλλιῶς, ἡ Μπὸν ἄλλαξε ριζικά. Τελευταία ἔχεν συγκεντρωθεῖ ἐκεῖ τεράστιες ἀστυνομικὲς δυνάμεις. γιὰ τὴν προστασία τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν καὶ τῶν ἄλλων πισήμων.

Ἀλλὰ ἀκόμα κι' ἂν δὲν ἦταν πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἡ Μπὸν θὰ ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς γνωστότερες εὐρωπαϊκὲς πόλεις.

Στὴν Μπὸν γεννήθηκε ὁ ἀθάνατος Μπετόβεν καὶ στὴν Μπὸν ἔχουν ταφεῖ δυὸ ἄλλοι μεγάλοι μουσουργοί, ὁ Ρόμπερτ καὶ ἡ Κλάρα Σούμαν. Ἐπὶ πλέον, τὸ ἀνθρωπολογικὸ Μουσεῖο τῆς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τοῦ κόσμου.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μεταξὺ τῶν χωρίων Ἄνω καὶ Κάτω Βλασία καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Καλαβρύτων, μὲ προσοψὶν 18 μέτρων. Ἐκτασις 306 μέτρων εἰς περιοχὴν ὑδάτων μὲ φῶς καὶ νερὸ καὶ μὲ ἄδειαν ἀνεγέρσεως οἰκίας. Πληροφορίαι τηλ 275031.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παντοπωλεῖον μὲ ἐξησφαλισμένην πελατείαν. Πληροφορίαι τηλ. 275.204 ὧραι καταστημάτων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον μὲ χρῆση λουτροῦ καὶ W.C. ἢ λεῖως ἀνεξάρτητο, σὲ κεντρικὴ πολυκατοικία πλησίον πλατείας Ὄλγας.

Πληροφορίαι τηλ. 276—444 ὧρες 9—12 καὶ 6—8 μ.μ

ΔΙΑΘΕΤΩ ΔΥΟ ΙΣΟΓΕΙΑ μαγαζιὰ μὲ ἀρκετὲς διαστάσεις ὡς συνέχεια καὶ μιὰ ἀποθήκη ἀρκετὰ μεγάλη, ἐνδεδειγμένα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ ἐργαστήρια καθὼς καὶ ὑφαντήρια μὲ τιμὲς ἐνοικίου πολὺ καλές. Πληροφορίαι κ. Σταῦρον Καραμάνον οἰκία ὁδὸς Γ. Φραντζῆ 59.

Εγγύηση για 2 χρόνια στον κινητήρα* και στο αμάξωμα
*(ή 100.000 χλμ. αν προτιμάτε)
Τα αυτοκίνητα της ALFA ROMEO έχουν κατασκευαστεί για να «ζούνε» πολύν καιρό! Ο κινητήρας - τους, για ν' αρχίσουμε απ' αυτόν, δεν έχει ανάγκη να δουλεύει σε πολλές στροφές για ν' αποδώσει καλύτερα κι έτσι φθείρεται λιγότερο. Σ' αυτό συμβάλλει δίβαλβα και η δη ταχύτητα που δεν είναι ΟΥΤΕ ΡΟΙΝΗΣ.
Τα αμάξώματα εξάλλου έχει μεγάλη αντοχή, πρώτα - πρώτα γιατί στην κατασκευή - του χρησιμοποιούνται εξαιρετικής ποιότητος πρώτες ύλες και μετά, γιατί προστατεύεται από τα κολλέτερα προστατευτικής ύλης. Κάθε αυτοκίνητο λοιπόν της ALFA ROMEO με το πέρασμα του χρόνου διατηρεί (και με τα περασμένα) την αξία - του. Που σημαίνει ότι είναι οικονομικό με την οικονομική έννοια της λέξης.
Τι εύτυχη η ALFA ROMEO (και μόνο αυτή) μπορεί και δίνει τόσο μεγάλες εγγυήσεις: 2 χρόνια για το αμάξωμα, 2 χρόνια (ή 100.000 χλμ) για τον κινητήρα και 1 χρόνο για όλα τα άλλα μηχανικά μέρη.
Οι εγγυήσεις ισχύουν για τα αυτοκίνητα που παραδίδονται από 20/3/78.
Μόνο τέτοια ποιότητα σαν την ποιότητα της Alfa Romeo μπορεί να επιτρέπει τέτοιες καταπληκτικές εγγυήσεις.
Alfa Romeo
Agip ΣΥΝΙΣΤΑ ΑΛΑΙΑ MOTOR OILS
ΜΟΤΟΡ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.
Γεν. Αντιπ. ΜΟΤΟΡ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ Λ. Συγγρού 82 Τ.Τ.404, Τηλ. 922101 6 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Πρόμαχου Βότσι 31, Τηλ. 46.607-42.82
ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 65 ΠΑΤΡΑΙ ΤΗΛ. 273-381

ΠΛΑΣΤΙΚΑ
ΓΚΟΛΑΣ & ΒΕΖΟΣ Ο.Ε.
ΜΟΚΕΤΤΕΣ - ΔΑΠΕΔΑ
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΤΟΙΧΟΥ
ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ
ΕΡΜΟΥ 43 - ΠΑΤΡΑΙ - ΤΗΛ. 221-100

● ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ
● ΨΥΓΕΙΑ
● ΚΟΥΖΙΝΕΣ
● ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
Μεγάλαι Εὐκολίαι πληρωμῆς
ΝΙΚ. ΔΟΥΒΡΗΣ Ο.Ε.
Μαιζώνος 56 • ΤΗΛ. 278-040 » 275-550

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ZASTAVA
ΕΤΟΙΜΟΠΑΡΑΔΟΤΑ 156.000
CITROEN - PONY
ΕΠΙΒΑΤΗΓΑ 5 ΘΕΣΕΩΝ
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ 34.000
30 ΜΗΝΙΑΙΕΣ ΔΟΣΕΙΣ 4.400
ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ — ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 130
ΤΗΛ. 332—373

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ
ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ — ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ — ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΤΙΜΕΧ
ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΜΑΥΡΑΚΟΣ ΒΟΤΣΗ 42—ΠΑΤΡΑΙ

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΑΤΤΑΛΟΓΛΟΥ
Μηχ. ESPRESSO: AURORA SA MARCO
Πλυντ. Πιάτων: ELF